

Вожатий і тьма

В житті завжди нас хтось в усім водить,
Й ніхто, й ніколи зовсім сам
Ніде не може бути, й приходить
Біда чи допомога там,

Та все ж, якщо нам це осмислить,
То й прийде розуміння в тім,
Що всі в житті найвищі смисли
Ми відкривали, і у всім

Потім в житті їх безліч буде,
Й без них не можна нам ніяк,
В житті земнім забули люди,
Затьмарила пільма всіх, й всяк.

В пільмі блукання – неминучі,
Якщо ж вожатого нема,
То в всі яри всіх нас, й на кручі
Направить завжди ж та пільма!

Ми можемо знайти й повинні,
Якщо вже хочем менш блукать,
Вожатого, вночі і в днині,
Й не будемо в тім потерпать,

В житті земнім, та і в надземнім,
І день і ніч в обох живем,
В пільмі й занапасти ж Землю,
І лиш з Вожатим вже знайдем

Де ми її і не чекали,
Частіш за все, і добре й зле,
З тим й так в житті всі і зростали,
І ніби все це й не нове.

Тоді, коли в нас був вожатий.
Найвищим з всіх в нас є Господь,
Спочатку в тім нас батько й мати
Вчать, як всі труднощі збороть.

Епоха Тьми в нас, Калі Юга,
В невігластві пільми й блукань
Від ворога не розпізнаєм друга,
Хоч як й не докладай старань!

Бо хоч й живем в земнім, й земними
Проблемами всі, й у земнім,
Зв'язок з надземним - він підтримать
Нас може, й завжди, й лиш у нім

Бо в більшості так всі й блукаєм,
Навпомацки в пільмі йдемо.
Вожатого хто вже й в надземнім має -
То з ним й вітрило є, й кермо,

Той вічний й світлий путь-дорогу
В Безмежність всю, у майбуття.
Сам Бог нам усім дав Агні Йогу,
З нею і в ній дійдем й пуття!